

OBAVIJESTI

Kroz tjedan posebno slavimo:

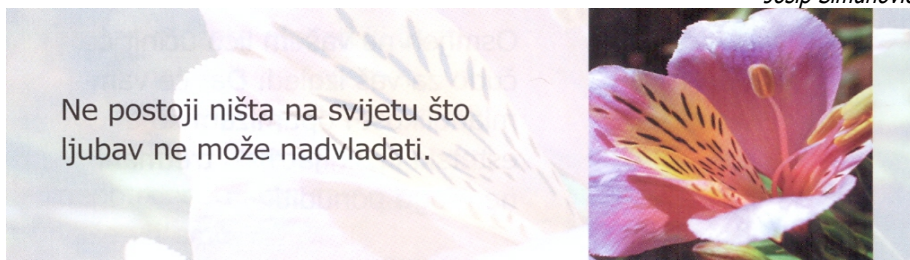
Dan	Spomen/blagdan	Mise
Ponedjeljak 18. 07.	Svagdan 16. tjedna kroz godinu	u 7,30 i u 20,00 sati
Utorak 19. 07.	Svagdan 16. tjedna kroz godinu	u 7,30 i u 20,00 sati
Srijeda 20. 07.	Svagdan 16. tjedna kroz godinu	u 7,30 i u 20,00 sati
Četvrtak 21. 07.	Svagdan 16. tjedna kroz godinu	u 7,30 i u 20,00 sati
Petak 22. 07.	Sv. Marija Magdalena	u 7,30 i u 20,00 sati
Subota 23. 07.	Sv. Brigita Švedska, red.	u 9,00 i u 20,00 sati
Nedjelja 24. 07.	17. NEDJELJA KROZ GODINU	u 7,30; 10,00 ; i u 20,00 sati

- Danas su sv. mise u 7,30; **10,00**; i u 20,00 sati.
- U subotu je prva sv. misa u 9,00 sati u kapeli sv. Antuna, a večernja sv. misa u 20,00 sati je u župnoj crkvi.
- Tisak: Glas koncila i Veritas.

ŽITO I KUKOLJ

Dobro i zlo, žito i kukolj su stvarnosti koje prate dane našega života. Na ovome svijetu postoji dobro. Dobro koje nas raduje, čini sretnima i više ljudima. No, na ovome svijetu postoji i zlo i pred njim ne smijemo zatvarati svoja usta, zatvarati oči, i pokrivati uši, kakvo god ono bilo! Treba se boriti protiv zla! Zašto netko nekome želi zlo? Zašto se ne divi žitnom polju dobrih djela, nego posred žita sadi kukolj zla? Što se događa s ljudima koji siju kukolj mržnje, ratova, ugnjetavanja, omalovažavanja? Isusovi smo učenici i samim tim što smo njegovi, pozvani smo širiti Njegovo kraljevstvo na zemlji. A da to možemo, potrebno je imati iskreno srce. Iskreno srce koje voli Boga i ljude najbolje je „oružje“ protiv kukolja, protiv zla u svijetu!

Josip Šimunović



U crkvi sv. Nikole su sv. mise u 19,00 sati, osim u srijedu, u 9,00 sati.

Izdaje: Župni ured, Š. Kv. Kozulića 8, 51550 Mali Lošinj
Tel. 051/231-731; fax. 051/233-942.
E-mail: zupni.ured.mali.losinj1@ri.t-com.hr
Odgovara: Ivan Brnić, župnik



LISTIĆ ŽUPE MALI LOŠINJ

Godina: IV

17. srpnja 2011.

Broj: 145

16. NEDJELJA KROZ GODINU

Današnja čitanja

Prvo čitanje: Mudr 12,13.16-19

Drugo čitanje: Rim 8,26-27

Evangelje Mt 13,24-43

U ono vrijeme: Isus iznese drugu prispodobu: "Kraljevstvo je nebesko kao kad čovjek posije dobro sjeme na svojoj njivi. Dok su njegovi ljudi spavali, dođe njegov neprijatelj, posije posred žita kukolj i ode. Kad usjev uzraste i isklasa, tada se pokaza i kukolj. Sluge pristupe domaćinu pa mu reku: 'Gospodaru, nisi li ti dobro sjeme posijao na svojoj njivi? Odakle onda kukolj?' On im odgovori: 'Neprijatelj čovjek to učini.' Nato mu sluge kažu: 'Hoćeš li, dakle, da odemo pa da ga pokupimo?' A on reče: 'Ne! Da ne biste sabirući kukolj iščupali zajedno s njim i pšenicu. Pustite nek oboje raste do žetve. U vrijeme žetve reci ću žeteocima: Pokupite najprije kukolj i svežite ga u snopove da se spali, a žito skupite u moju žitnicu.' I drugu im prispodobu iznese: "Kraljevstvo je nebesko kao kad čovjek uze gorušičino zrno i posija ga na svojoj njivi. Ono je doduše najmanje od svega sjemenja, ali kad uzraste, veće je od svega povrća. Razvije se u stablo te dolaze ptice nebeske i gnijezde mu se po granama." I drugu im kaza prispodobu: "Kraljevstvo je nebesko kao kad žena uze kvasac i zamijesi ga u tri mjere brašna dok sve ne uskisne." Sve je to Isus mnoštvu zborio u prispodobama. I ništa im nije zborio bez prispodoba - da se ispuni što je rečeno po proroku: Otvorit ću u prispodobama usta svoja, iznijet ću što je sakriveno od postanka svijeta. Tada otpusti mnoštvo i uđe u kuću. Pristupe mu učenici govoreći: "Razjasni nam prispodobu o kukolju na njivi." On odgovori: "Sijač dobroga sjemena jest Sin Čovječji. Njiva je svijet. Dobro sjeme sinovi su Kraljevstva, a kukolj sinovi Zloga. Neprijatelj koji ga posija jest đavao. Žetva je svršetak svijeta, a žeteoci anđeli. Kao što se kukolj sabire i ognjem sažiže, tako će biti na svršetku svijeta. Sin će Čovječji poslati svoje anđele da pakupe iz njegova kraljevstva sve zavodnike i bezakonike i bace ih u peć ognjenu, gdje će biti plač i škrgut zubi. Tada će pravednici zasjati poput sunca u kraljevstvu Oca svojega." "Tko ima uši, neka čuje!"



Razlozi naše vjere

Crkva postoji već dvije tisuće godina, a svijet je unutar Crkve svakako pribraniji, razumniji, uravnoteženiji u svojim nadanjima, zdraviji u svojim nagonima, radosniji i veseliji u susretu sa sudbinom i smrću, od onoga izvan nje.

U ovom vremenu relativizma kada nas zbunjuju neprestani napadi na vjeru i Crkvu, kada nas napastuju i osobna razočaranja, valja ponoviti argumente koji kroz povijest hrabre vjernike i dokazuju kako je katolička vjera za svakog čovjeka velika milost kojoj se valja otvoriti i za nju živjeti.

Crkva je na globalnoj razini jedini dosljedni branitelj čudoređa i krjeposti. Ona poštuje svako ljudsko biće. Štiti brak i obitelj od pogubnih natruha laži i neodgovornosti. Također, ustrajno brani djecu, novorođenčad i nerođene. Zalaže se i za dostojanstvo života u starosti i sretnu smrt. Brani siromahe, mir i ljudsko dostojanstvo. Brani red, kao i slobodu. Štiti tijelo, um i dušu.

Crkva je jedina ustanova u povijesti koja uvijek iznova preživljava vlastite poraze. Chesterton čak smatra kako je preživjela i vlastitu smrt. Nekoliko se već puta u povijesti učinilo kako je Crkva gotova, uništena. Unatoč tome, ona je još uvijek tu. "Preživjela je vlastitu smrt", veli Chesterton, "jer ispovijeda Boga koji znade kako ustati iz groba."

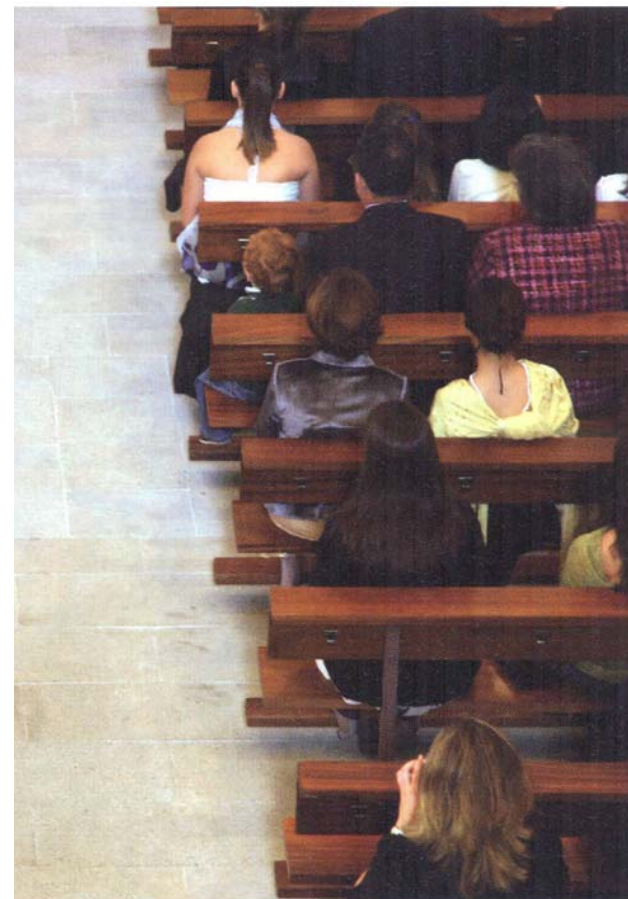
Povijest kršćanstva, potpuna povijest je Katoličke Crkve. Crkva ne samo što je kroz povijest pronosila vjeru, već je nosila ujedno i čitavu kulturu. U samostanima i muzejima se čuvaju tekstovi staroga svijeta, kao jedini otvoreni prozori ka prošlosti. Kada su ikonoklasti razbijali kipove, katolici su očuvali kiparstvo. Katolički su umjetnici čak unijeli dimenzije kiparstva u slike, dajući im na taj način dubinu i ljepotu. Pisali su glazbu koja se i danas izvodi. Zamkovi građeni u srednjevjekovlju, danas su pretvoreni u muzeje ili pak ruševine. Katedrale građene u isto vrijeme i danas služe svojoj glavnoj svrsi - liturgijskom bogoslužju i molitvi.

Sve su postojeće kršćanske sljedbe zapravo posljedica pobune protiv Katoličke Crkve, odnosno cijepanja od nje. One stoga mogu biti samo nešto manje od Katoličke Crkve, a nikako više. Nešto im uvijek nedostaje: bio to papa, Blažena Marija Djeвица ili tradicija. Koje se god djelomične istine držali, moraju iskreno priznati da su nešto

uvijek primili od Katoličke Crkve, bilo da je riječ o Bibliji, krštenju, ili nečem trećem.

Čak i sami grijesi Katoličke Crkve idu u prilog njenoj istinitosti. Njeni neuspjesi samo upućuju na visoku vrijednost onoga što naučava. Svijet ne može dopustiti propast Crkve, jer nesvjesno znade kako istina koju ona navješćuje mora opstati. Chesterton kaže "kako se grijesi kršćanstva zapravo ubrajaju među doktrine kršćanstva." Drugim riječima, naši grijesi ukazuju prema jednome od naših sakramenata: svetoj ispovijedi! On veli: "Crkva ne biva opravdana kada njezina djeca ne griješe, već naprotiv upravo kada griješe."

Popis bi se mogao nastaviti unedogled. Uvijek mu možemo dodavati nove stavke. Uvijek postoji još koji razlog za vjerovanje u nauk Crkve i uvijek još koji dokaz u prilog njenoj istinitosti. Zaključimo s Chestertonom: "Crkva postoji već dvije tisuće godina, a svijet je unutar Crkve svakako pribraniji, razumniji, uravnoteženiji u svojim nadanjima, zdraviji u svojim nagonima, radosniji i veseliji u susretu sa sudbinom i smrću, od onoga izvan nje."



Preuzeto iz "MI", lipanj, srpanj, kolovoz 2011. piše: MATKO PETROVIC